ARBITRAJELE DE LINIE

Realizarea unui arbitraj bun nu este o treabă uşoară, indiferent de categoria din care face parte arbitrul. Trebuie spus de la început că a arbitra un joc fără a comite absolut nici o greşeală este un lucru ideal, dar practic imposibil.

Unii arbitri fac greşeli de mică importanţă, nu văd un henţ la mijlocul terenului, acordă un aut banal echipei adverse şi nu celei îndreptăţite şi atunci e... vai de ei ; sînt socotiţi că au stricat jocul. În acelaşi timp, în meciuri decisive, jucătorii comit greşeli mult mai mari, ratînd lovituri de la 11 m sau înscriind autogoluri şi totuşi aceste abateri ale jucătorilor atîrnă mai puţin în balanţă decît unele erori comise de arbitri.

Este adevărat că toată lumea doreşte să vadă arbitraje cu cît mai puţine greşeli şi pentru aceasta colegiile de arbitri folosesc o gamă variată de forme. Astfel, Colegiul arbitrilor din Bucureşti, pe baza rapoartelor observatorilor, a prezentat o informare în care au fost arătate greşelile comise de unii arbitri, precum şi notele date de observatori.

Din categoria acestor greşeli, mi-am propus să mă ocup de acelea la care o contribuţie însemnată o au şi arbitrii de linie sau numai ei. În informare s-au făcut referiri la unele greşeli de arbitraj ca : *lipsă de colaborare cu arbitrii de linie, plasament greşit al arbitrilor de linie, lipsă de atenţie a arbitrilor de linie (în special la poziţia de ofsaid), contradicţii între arbitrul de centru şi cei de linie, sprijin insuficient dat de arbitrii de linie celui de la centru etc.*

Din enumerarea acestor greşeli se poate vedea cît de însemnat este rolul arbitrilor de linie în desfăşurarea normală a jocurilor

În general, se poate spune că arbitrii de linie îl ajută pe arbitrul de centru, dar s-au înregistrat şi multe cazuri în care aceştia au comis greşeli inadmisibile. Să nu se uite că, dacă arbitrul de centru poartă cea mai mare răspundere în conducerea unui joc, cei de la linie sînt mai puţin solicitaţi, greşelile lor fiind deci, mai puţin scuzabile. Uneori s-au comis infracţiuni de la regulament, jucătorii s-au lovit reciproc atunci cînd arbitrul de centru era cu spatele la ei, şi totuşi arbitrii de linie nu au semnalat nimic, păstrînd o atitudine pasivă. S-au văzut arbitri de linie care nu erau atenţi nici măcar asupra plasamentului pentru a putea semnaliza corect poziţiile de ofsaid. Ba, cîteodată, jucătorii se aflau în ofsaid chiar în faţa lor, şi totuşi arbitrii nu semnalau nimic, gîndindu-se cine ştie unde. Această neatenţie constituie una dintre cele mai grave greşeli ale arbitrilor de linie, fiindcă asemenea situaţii pot duce la denaturarea rezultatului şi la degenerarea jocului.

Trebuie subliniat faptul că, spre deosebire de alte infracţiuni, la poziţia de ofsaid rolul cel mai important în aprecierea infracţiunii îl are arbitrul de linie, care este mai bine plasat decît arbitrul de centru. În actualul sistem de arbitraj, în diagonală, arbitrul de centru nu are un cîmp vizual atît de bun în aprecierea poziţiei de ofsaid ca acela al arbitrilor de linie.

Deşi în regulamentul de joc nu se dau indicaţii asupra plasamentului arbitrilor de linie, totuşi, în toate ocaziile (şedinţe, cursuri de perfecţionare etc.) s-a insistat asupra acestui plasament.

Personal, consider că cel mai bun plasament al arbitrului de linie este pe o linie imaginară cu penultimul jucător al echipei în apărare, dacă ţinem seama şi de portar. În această situaţie, el poate constata cu promptitudine poziţia de ofsaid a jucătorilor. Dar de multe ori s-au văzut arbitri de linie greşit plasaţi, uneori „furaţi" de fazele jocului, astfel încît, la un moment dat, ei se aflau în imposibilitatea de a semnaliza corect această poziţie. Numai buna condiţie fizică a arbitrului de centru, care i-a permis acestuia să se menţină permanent în apropierea fazei de joc, a făcut ca infracţiunea să fie totuşi sancţionată. Desigur că nu este o notă bună pentru un arbitru de linie atunci cînd sarcinile lui — în primul rînd, semnalizarea poziţiilor de ofsaid — sînt preluate de arbitrul de centru.

Am ţinut ca prin acest articol să ridic problema unei participări mai active a arbitrilor de linie la conducerea meciurilor. Ei trebuie să dea un ajutor mai mare colegului de la centru, pentru ca împreună să asigure o bună desfăşurare a jocurilor.

Dumitru BĂRBULESCU

fotbal

NEAGU RĂDULESCU vă prezintă duelul Steaua — „U" Cluj

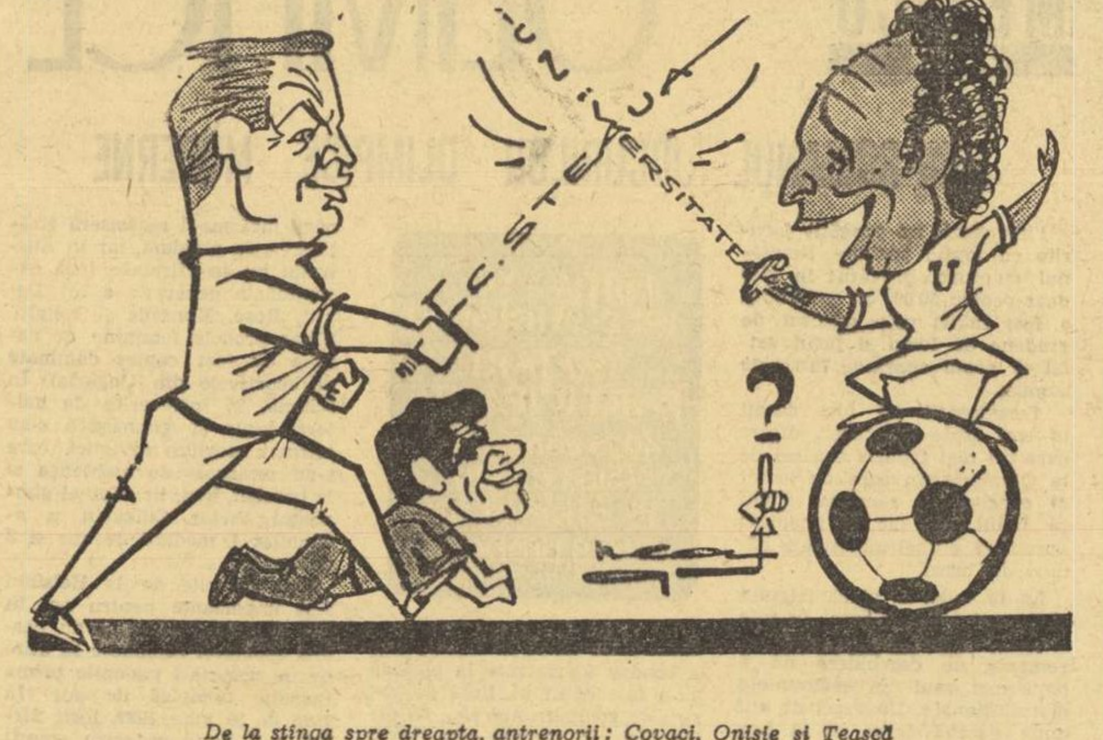

De la stînga spre dreapta, antrenorii : Covaci, Onisie şi Teaşcă

ÎN 1969

ROMÂNIA — ORGANIZATOARE A „CUPEI BALCANICE"

Comitetul director al „Cupei Balcanice" — din care face parte şi tov. I. Şiclovan, secretar general al F.R.F. — a hotărît ca următoarea ediţie a competiţiei rezervate echipelor reprezentative de tineret din ţările balcanice să se desfăşoare în România. Turneul va avea loc, probabil, spre sfîrşitul lunii iunie a anului viitor. Pentru această ediţie şi-au anunţat participarea şi echipele de tineret ale Iugoslaviei şi Albaniei.

Se preconizează ca acest turneu să fie integrat într-un campionat european organizat de U.E.F.A. pentru echipele de tineret.

DUPĂ TURNEUL BALCANIC DE FOTBAL

DEPLASAREA A FOST FRUMOASĂ, DAR REZULTATELE...

Luni 12 august, 30 de fotbalişti, sub 23 de ani, se întîlneau la Snagov cu prilejul convocării făcute de antrenorii federali Dincă Schileru şi Vintilă Mărdărăscu. 30 de jucători dintre care urma să se selecţioneze lotul nostru reprezentativ pentru „Cupa Balcanică".

S-au pregătit (aşa se spune !?), în perioadele 12—14, 19—21 şi 26—28 august, au susţinut meciuri amicale de verificare, iar luni, 2 septembrie, cei „17 aleşi" au plecat spre Salonic. Să le dăm şi numele celor ce au făcut frumoasa deplasare : *Constantinescu, Ianul, Stoicescu, Lupulescu* şi *Cuperman* (Politehnica Iaşi), *Vişan* (Chimia Rm. Vîlcea), *Antonescu* (Farul), *Velea* (n.n. care deocamdată nu joacă nicăieri, dar e chemat la lot !), *Duţan* (Dinamo Bacău), *Pantea* (Steaua), *Seceleanu* (C.F.R. Timişoara), *Sălceanu* (Dinamo Buc.), *N. Ionescu* (Petrolul), *Cojocaru* (Steaua-tineret), *Alecu* (Progresul), *Jercan* (F.C. Argeş) şi *N. Alexandru* (Crişul). Toţi aceştia au fost la Salonic şi s-au întors acasă miercuri seara, cu prestigiul destul de şifonat. Rezultatele se cunosc : 1—4 cu Bulgaria, 3—2 cu Grecia şi 1—4 cu Turcia. *Bilanţul : locul 4 (ultimul) în clasamentul final al competiţiei.* N-am fost acolo şi nu ştim precis ce s-a întîmplat. Pentru informarea cititorilor noştri, joi dimineaţa ne-am adresat celor doi antrenori, solicitîndu-i să ne explice mai pe larg comportarea reprezentativei noastre.

V. MĂRDĂRĂSCU : „Grecii şi noi am aliniat echipe de tineret. Gazdele au o formaţie bună, întărită cu trei titulari ai reprezentativei A (Koudas, Kuvas şi Avtanasopoulos). Turcia a avut şase jucători peste vîrsta limită (23 de ani), iar Bulgaria a aliniat echipa olimpică, cu Iordanov, Ivkov, Gaidarski, Kirilov, Veselinov, Zvetkov, Paunov, Mihailov etc. Bulgarii au prezentat legitimaţiile fără data naşterii. Nu am făcut contestaţie, fiindcă am ţinut seama de caracterul competiţiei. Echipa noastră a fost aplaudată pentru jocul prestat, iar ziarele locale au scris : „Păcat că echipa României, care a jucat excelent, a pierdut meciul cu Bulgaria".

DINCĂ SCHILERU : „N-am prezentat cea mai bună echipă de tineret, deoarece n-am putut beneficia de aportul celor mai valoroşi jucători, echipele acestora fiind angrenate în campionat. Biroul federal a hotărît să mergem la Balcaniadă cu o formaţie alcătuită din jucători de la echipele de tineret, din divizia B şi cu cîte un fotbalist de la formaţiile de divizia A. Din această cauză au lipsit Boc, Dinu, Lucescu, Dumitrache, Dumitru, Domide, Şchiopu, Grozea, Dincuţă, Tătaru II, Vigu, Ţarălungă, Oblemenco, Anca".

RED. : Şi, totuşi, în echipa aliniată la Salonic au evoluat mulţi titulari ai formaţiilor din divizia A. E vorba de Constantinescu, Cuperman, Ionescu, Jercan, Pantea, Duţan, Antonescu, Sălceanu. Deci, n-aţi avut chiar o echipă de începători.

D. SCHILERU : „Da, aşa e. În final am găsit înţelegerea antrenorilor de divizia A de a ne da cîte un jucător".

RED. : Apoi, aceştia au făcut antrenamente comune la Snagov, au avut condiţii optime de pregătire. Cum se explică eşecul ?

D. SCHILERU : „Pregătirea fizică a fost bună (n.n. deşi meciurile s-au pierdut în repriza secundă !). S-au comis greşeli copilăreşti în apărare. Fundaşii laterali (Cojocaru şi Velea) au fost depăşiţi cu regularitate de adversarii direcţi. Velea n-o să-i facă faţă niciodată lui Veselinov. Constantinescu a primit 8 goluri parabile. Dintre toţi, doar pe Sălceanu, Pantea, Duţan şi Stoicescu îi pot remarca."

Explicaţii, motive (mai mult sau mai puţin obiective). Se spune că puteam alinia altă echipă. Dar Dinu, Dumitrache, Ţarălungă intră în discuţia lotului mare. Cine i-a împiedicat, însă, pe antrenori să-i aleagă pe Domide sau Şchiopu, de la U.T.A., pe Dumitru de la Rapid, pe Anca de la Universitatea Cluj ?

Am considerat incomplete explicaţiile severelor înfrîngeri şi, de aceea, ne-am adresat şi tovarăşului I. ŞICLOVAN, *secretar general al F.R.F., conducătorul delegaţiei :* „Evoluţia formaţiei noastre trebuie privită sub două aspecte : *reprezentarea şi conţinutul jocului.* Echipa a lăsat o bună impresie. Au plăcut tehnica unor fotbalişti şi unele faze frumoase. Publicul şi conducerea federaţiei de fotbal din Grecia au avut cuvinte de laudă la adresa reprezentativei noastre. Conţinutul jocului a arătat, însă, multe deficienţe. Datorită continuităţii campionatului nu ne-am prezentat cu cea mai bună garnitură. S-au rulat şi elemente de perspectivă. Celelalte ţări au prezentat veritabile reprezentative de tineret. Nu ne-am dus pentru obţinerea de rezultate cu orice preţ. Randamentul slab se explică şi prin nesatisfăcătoarea valoare competiţională a unor jucători. Constantinescu a scos mingi grele, în schimb a primit goluri uşoare (şi de la 30 m) cu o seninătate nepermisă (n.n. am scris de atîtea ori de gafele pe care le comite acest portar. Joacă un meci excelent, dar în altul comite greşeli de începător. Şi, totuşi, antrenorii îi acordă în continuare credit. Pînă cînd ? În spatele lui stau o serie de talente, portari de perspectivă ca Niculescu — F.C. Argeş, Oprea — Universitatea Craiova etc.). Obiectiv vorbind, e nepermis ca jucători cu experienţa celor trimişi la Salonic să se piardă aşa cum s-a întîmplat în partidele cu Bulgaria şi Turcia, în repriza secundă".

★

Aşadar, acestea sînt explicaţiile „comportării" şi ale „bunei impresii" lăsate de echipa României la Balcaniada de tineret. Dar noi considerăm că e vorba de un eşec şi nu sîntem de acord cu argumentul că nu interesa de loc rezultatul. Dacă era vorba de victorii, atunci el ar fi devenit, probabil, foarte important ! Apoi, trebuie să spunem că şi la echipa de tineret — anticamera primei selecţionate — se perindă foarte mulţi jucători. Unii necunoscuţi (Vişan), alţii care stau pe tuşă (Velea). Această formaţie se schimbă după cum bate vîntul. Zilele de pregătiri comune sînt pierdute degeaba. Ba mai mult, sînt vitregite şi cluburile de posibilitatea de a-i avea pe toţi jucătorii la pregătiri. Ca să pierzi cu 4—1 în faţa echipei Turciei, nu trebuie cheltuiţi bani pentru cantonament, plimbări cu trenul şi avionul spre Bucureşti. Echipa poate fi convocată doar cu o zi-două înaintea meciului sau a plecării în turneu. Felul în care se procedează cu echipa de tineret, („unul vine, altul pleacă") nu mai poate continua. Asemenea greşeli, după cum am văzut, se plătesc cu înfrîngeri de genul celor recente. În plus, jucătorii care au făcut această deplasare ar trebui penalizaţi. Turismul costă...

Constantin ALEXE

NOTE

Numai pentru cei din divizia C ?

Un fotbalist din divizia C, Stoica, de la Cooperatorul Urziceni, a fost suspendat pe trei etape pentru că se făcuse vinovat de două abateri : 1) injurii aduse arbitrului ; 2) neprezentarea la salut după terminarea meciului.

Din cele două expuneri de motive — ambele juste —, ne vom opri mai mult asupra celei din urmă : neprezentarea la salut. *Dacă pot fi acordate, cîteodată, circumstanţe atenuante fotbaliştilor pentru unele atitudini nesportive pe care le-au avut în focul luptei sportive — ne referim, bineînţeles, la mici abateri comise sub imperiul nervilor — în schimb nu există nici cea mai mică scuză pentru gesturile de nesportivitate săvîrşite atunci cînd întrecerea SPORTIVĂ a luat sfîrşit şi cînd, învingător şi învins, uitînd lucrurile neplăcute, trebuie să-şi strîngă mîna şi să salute publicul.*

Se ridică, însă, o întrebare : legile acestea sînt valabile numai la echipele şi jucătorii din categoriile inferioare ? Se pare că da ! Cel puţin în ochii Comisiei de disciplină. Altfel, nu s-ar fi trecut, cu atîta dezinvoltură, peste gesturile IDENTICE ale unor jucători ai echipei Steaua în partida cu Dinamo Bucureşti, precum şi ale jucătorului Dan Coe, în meciurile cu „U" Cluj, Progresul şi U.T.A. Nu ne-a ajuns la ureche nici un fel de veste în legătură cu o mustrare măcar !

Divizia A este exceptată de la bunele maniere ? Cel puţin s-o ştim, ca să nu mai ocupăm, degeaba, spaţiul ziarului cu asemenea reproşuri.

O INFORMARE CURIOASĂ

Este bine că, din cînd în cînd, Colegiul central al arbitrilor informează opinia publică în legătură cu măsurile luate împotriva unor arbitri care nu şi-au onorat nobila lor activitate. Fireşte, nu este vorba de conducători de joc care au comis greşeli neimportante. S-ar putea merge chiar mai departe cu înţelegerea faţă de o îndeletnicire dificilă, expusă greşelilor, cu condiţia ca eventuala evoluţie slabă într-un meci să constituie un accident în palmaresul respectivului „cavaler al fluierului", şi în nici un caz o manifestare de incompetenţă sau de incorectitudine.

Mai ales de incorectitudine. Şi, atunci, să ni se permită să spunem că n-am înţeles poziţia Colegiului central al arbitrilor faţă de arbitrul Vasile Popa din Iaşi. În informarea trimisă presei s-a precizat că acesta a fost suspendat pe TREI SĂPTĂMÎNI pentru că în meciul Politehnica Galaţi — Politehnica Bucureşti, funcţionînd ca arbitru de linie, ar fi făcut semnalizări greşite, INTENŢIONATE.

Din două — una :

Fie că s-a greşit la redactarea informării, în realitate analizîndu-se semnalizări greşite NEINTENŢIONATE, fie că tovarăşii din componenţa acestui organism confundă greşeala cu infracţiunea. Şi, ceea ce ni se spune că ar fi făcut Vasile Popa este, desigur, o infracţiune, care dezonorează noţiunea de arbitru. Dacă este vorba, într-adevăr, de semnalizări greşite, INTENŢIONATE, cel ce s-a făcut vinovat de ele nu mai are ce căuta în corpul de arbitri !

Jack BERARIU

POLITEHNICA BUCUREŞTI — ELECTRONICA OBOR 4-1 (2-1)

Portarul Electronicii cîştigă un duel aerian cu un înaintaş advers

Foto : AL. DAVID

Studenţii au avut în majoritatea timpului iniţiativa şi au construit o avalanşă de atacuri la poarta adversă. Replica jucătorilor de la Electronica Obor a fost ştearsă ; în special apărarea a fost uşor depăşită de înaintaşii Politehnicii. Din primele minute ale partidei, studenţii au asaltat poarta apărată de Bunica şi după 3 minute tabela de marcaj a indicat scorul de 1—0 în favoarea Politehnicii. Autorul golului : Eftimescu. În continuare, Politehnica a avut lungi perioade de dominare, însă Dumitrescu, D. Ştefan şi Stanciu au ratat din poziţii favorabile. În min. 32, o acţiune a lui D. Ştefan (Politehnica) a fost oprită în careu prin fault de fundaşul Şerban (Electronica). Penaltiul a fost transformat de Halagian. Apoi, a urmat o scurtă perioadă în care Electronica a avut iniţiativa şi Ion Constantin a redus din handicap, în min. 39. După pauză, aspectul jocului a rămas acelaşi. Înaintaşii Politehnicii au supus la grea încercare apărarea Electronicii, iar portarul Bunica a rezolvat in extremis cîteva situaţii critice. Scorul este modificat în min. 60, cînd Halagian, care a fost unul dintre cei mai buni jucători de pe teren, a executat impecabil o lovitură de la 16 m, trimiţînd balonul direct în plasă. 3—1 pentru Politehnica. Ultimul gol al meciului a fost realizat de Stanciu, în min. 67, în urma unei frumoase combinaţii cu Ciornoavă.

A condus bine Grigore Bîrsan — Galaţi. *(p. v.)*

SÎMBĂTĂ ŞI DUMINICĂ ÎN CAPITALĂ

SÎMBĂTĂ

■ **Stadionul Giuleşti,** ora 14,30 : Rapid — Vagonul Arad (tineret-rezerve), ora 16,30 : Rapid — Vagonul Arad (divizia A) ;

■ **Terenul Politehnica,** ora 10 : Politehnica — Flacăra Moreni (divizia B) ;

■ **Terenul T.U.G.,** ora 10 : T.U.G. — Marina Mangalia (divizia C) ;

■ **Terenul Gloria,** ora 10 : Maşini Unelte — Progresul Corabia (divizia C) ;

■ **Terenul Laromet,** ora 10 : Tehnometal (fost Rapid C.F.)— Muscelul Cîmpulung (divizia C) ;

DUMINICĂ

■ **Stadionul „23 August",** ora 14,30 : Steaua — Universitatea Cluj (tineret-rezerve), ora 16,30 : Steaua — Universitatea Cluj (divizia A) ;

■ **Terenul Timpuri noi,** ora 10 : Flacăra roşie — Electrica Constanţa (divizia C).

Duminică, în divizia B

Programul etapei a VI-a a campionatului diviziei secunde cuprinde multe meciuri ale căror rezultate pot schimba configuraţia clasamentelor.

În seria I, derbiul etapei îl constituie partida Ceahlăul P. Neamţ — Politehnica Galaţi. Studenţii gălăţeni, care aspiră la revenirea în prima divizie, vor încerca să reediteze evoluţia bună din etapa trecută în compania Steagului roşu. În acelaşi timp, jucătorii Ceahlăului doresc să dovedească suporterilor lor că activitatea maestrului Steinbach începe să dea roade. Cealaltă pretendentă la şefie, Steagul roşu, joacă acasă, cu Poiana Cîmpina. După comportarea mediocră a cîmpinenilor în actualul sezon, în meciul de la Braşov se pune, după părerea noastră, doar problema proporţiei scorului cu care vor cîştiga stegarii. În evidenţă iese şi întîlnirea dintre Oţelul Galaţi şi Dunărea Giurgiu. Ambele formaţii, nou promovate, au produs cîteva surprize în etapele anterioare, prima fiind lider după etapa a IV-a, iar acum ocupînd locul doi, la un punct diferenţă de Politehnica Galaţi. Oţelul, vizînd revenirea pe primul loc, are prima şansă. O altă echipă cu evoluţii promiţătoare, Portul Constanţa, va beneficia de avantajul terenului. Adversara sa, Metalul Bucureşti, cu o înaintare foarte eficace în ultima etapă (a marcat 6 goluri), va încerca de data aceasta să formeze un zid de nestrăpuns în faţa constănţenilor Bukosi, Caraman şi Tănase. În Bucureşti, pe stadionul Politehnica, studenţii vor primi replica jucătorilor de la Flacăra Moreni. Cele două echipe sînt formate din jucători tineri, talentaţi, dar încă fără meciuri grele în... picioare. Normal, bucureştenii sînt favoriţi, dar oaspeţii sînt capabili de surprize. Interesant se anunţă şi meciul Progresul Brăila-Chimia Suceava. Brăilenii, după rezultatul de egalitate realizat duminică la Cîmpina, sînt optimişti şi speră că vor obţine cele două puncte. În program mai figurează partidele Gloria Bîrlad — Metrom Braşov şi C.F.R. Paşcani — Electronica Obor. Punctul de atracţie al seriei a II-a se află la Timişoara, unde se întîlnesc formaţiile locale Politehnica şi C.F.R. Studenţii şi feroviarii timişoreni sînt în stare să ofere suporterilor lor un plăcut spectacol fotbalistic. Derbiul oraşului de pe Bega poate atrage un număr sporit de spectatori în tribunele marelui şi elegantului stadion timişorean, aşa cum de mult timp nu s-a mai întîmplat. Liderul seriei, Olimpia Oradea, se deplasează la Baia Mare, unde Minerul aspiră la o victorie pentru a recăpăta încrederea în forţele proprii şi a reda speranţe amatorilor de fotbal din localitate. Şi la Cluj va avea loc un derbi local, între C.F.R. şi Medicina. P. Emil, Ţegean, Mazurachis şi ceilalţi feroviari speră într-o victorie, pentru a rămîne astfel pe primul plan al întrecerii. Cu puţine şanse într-un rezultat favorabil se deplasează Chimia Rm. Vîlcea la Hunedoara. Chimia, singura formaţie din „B" care n-a terminat victorioasă într-un meci de la începutul campionatului, nu poate emite pretenţii în faţa Metalului, echipă care este greu de învins pe teren propriu. De poziţia precară deţinută în prezent încearcă să scape şi Electroputere Craiova. Jucătorii de la Electroputere pot valorifica avantajul terenului şi acumula două puncte în dauna lui A.S. Cugir, fiindcă în acest sezon oaspeţii au înscris doar un singur gol în deplasare. Celelalte partide, C.S.M. Reşiţa—C.S.M. Sibiu, Industria sîrmei — Metalul Tr. Severin şi Gaz metan Mediaş — C.F.R. I.R.T. Arad pot aduce şi ele schimbări în clasamentul seriei. (p.v.).

„ACHIZIŢIILE" SE PLĂTESC SCUMP...

Pugiliştii din Constanţa ne-au oferit, de-a lungul anilor, multe satisfacţii. În campionatele naţionale, ca şi în confruntările internaţionale, aceşti băieţi puternici ne-au dat deseori prilejul să evidenţiem calitatea boxului prestat de ei. Ion Dinu, Vasile Neagu, Nicolae Stoenescu, Tănase Pintilie, Ameth Nuri ş.a. au apărat cu cinste culorile boxului constănţean.

După perioada de glorie, de care ne despart vreo 5—6 ani, a urmat o alta, de regres. Unii dintre boxeri au început să ducă o viaţă nesportivă. Alţii au spus adio sportului îndrăgit, din motive obiective (vîrsta etc.). Şi s-a mai întîmplat ceva : între antrenorii principalei secţii de box din Constanţa (Farul) au apărut neînţelegeri. Nicolae Buză şi Ştefan Iordache şi-au întors spatele în văzul elevilor. Primul, supărat că n-a fost numit antrenor principal, a uzat uneori de metode necolegiale, punîndu-l pe Iordache în situaţia de a strica relaţiile cu conducerea clubului şi de a pleca din Constanţa.

FĂRĂ CONTRACANDIDAŢI

Nicolae Buză a răsuflat, după aceasta, uşurat. S-a instalat la cîrma echipei Farul, dar curînd, uitîndu-se mai bine prin sală, a constatat că rîndurile boxerilor de valoare se subţiaseră. Rămăseseră cîţiva, de la care nu se mai puteau pretinde cine ştie ce performanţe, precum şi un număr redus de pugilişti foarte tineri, care abia de acum trebuiau crescuţi. Evident, pe umerii antrenorilor Buză şi Văduva apăsau sarcini grele.

Dar iată că într-o zi a descins la Constanţa un antrenor tînăr, prof. Adrian Teodorescu, proaspăt absolvent al I.C.F. Noul coleg de breaslă n-are experienţă, fireşte, dar a fost boxer. Credeţi oare că acesta a fost primit cu bucurie, că i s-a întins o mînă prietenească ? Nicidecum ! După puţin timp, în sala clubului Farul a şi început să se vorbească în şoaptă că noul antrenor e departe de ceea ce se cere unui şlefuitor de talente. Poate. S-a uitat însă un „mic" amănunt, că Teodorescu n-are decît 25 de ani. Primirea rece, ostilă chiar, nu l-a împiedicat însă pe tînărul antrenor să-şi manifeste încrederea în antrenorul Buză şi să-şi mărturisească dorinţa de a învăţa de la acesta din urmă cum să conducă elevii cît mai bine, „din colţ". N-ar fi fost oare firesc, în această situaţie ca antrenorii Buză şi Văduva să fi avut faţă de noul lor coleg o atitudine cu adevărat colegială ?

DAŢI-NE BOXERI !

Dar, să vă redăm şi alte aspecte. S-a anunţat un meci internaţional. În faţa afişelor care vesteau gala dintre selecţionatele oraşelor Constanţa şi Odesa, cetăţenii se opreau puţin, citeau şi plecau nemulţumiţi :

„Nu mai avem boxeri la Constanţa ? Trebuie să apelăm la sportivi din Bucureşti ?..."

În seara meciului Constanţa — Odesa, în tribunele arenei „Olimpia" luaseră loc doar 200 de spectatori plătitori ! De necrezut, ţinînd seama de pasiunea constănţenilor pentru sportul cu mănuşi. Dar aşa a fost. Rezultatul ? Cu toate întăririle aduse de antrenorul Marcu Spakov din Bucureşti, oaspeţii au învins cu 13—7. Este adevărat că revanşa a fost cîştigată de localnici, dar acest lucru nu a „şters" impresia penibilă din primul meci.

Departe de noi intenţia de a căuta „nod în papură", dar considerăm că angajîndu-se într-o întîlnire internaţională, pentru care au solicitat federaţiei de specialitate cinci pugilişti (M. Aurel, G. Pometcu, I. Vişinescu, Al. Matius şi P. Pîrvu), ANTRENORII CONSTĂNŢENI ŞI-AU DAT SINGURI UN VOT DE BLAM.

Dacă acest lucru s-ar fi petrecut la (să zicem) Ploieşti, unde sportul cu mănuşi nu are încă atîţia adepţi, nu ne-am fi mirat. Dar de la boxul constănţean avem alte pretenţii.

Antrenorul Buză a fost întrutotul de acord cu opinia noastră, spunîndu-ne fără înconjur : „Mi-e ruşine că am ajuns să apelăm la cinci boxeri din alte centre. Echipa a îmbătrînit. La turneul „Mănuşa litoralului", disputat nu de mult, am cerut să scoatem din formaţie oamenii care nu mai corespund : Răgălie (30 de ani), Baciu (30), Anton (prezent la antrenamente numai cînd e vorba de meciuri internaţionale), Iliescu (boxează cînd vrea), Piţu (se pregăteşte de mîntuială), Dinu (mofturos şi urmărind numai avantaje materiale). Nu sînt, însă, ascultat de tovarăşii din conducerea C.J.E.F.S. Constanţa!"

Nu sînt ascultat...

Ne-am permis să amintim maestrului Buză de ce „nu e ascultat". I-am arătat că slaba sa autoritate în faţa boxerilor se explică, între altele, şi prin aceea că, uneori, şi-a permis „să se cinstească" cu sportivii, că n-a făcut aproape nimic pentru educarea boxerilor. Ne-am exprimat părerea că eliminarea balastului din echipa constănţeană s-ar fi putut face mai simplu, dacă aci s-ar fi dus, în ultimii ani, o politică sănătoasă de creştere a cadrelor tinere. Însă, atît antrenorii cît şi unii tovarăşi din conducerea organelor sportive locale au preferat calea mai uşoară pentru întărirea formaţiei : aducerea de sportivi din alte centre. Aşa au apărut, la Constanţa, boxerii Baciu, Iliescu, Preda, Anton, Motoc ş.a.

PROMISIUNI...

Toţi antrenorii din Constanţa sînt de acord că trebuie pus umărul pentru promovarea cu curaj a unor tineri localnici. Din sălile conduse de maeştrii Iacobovschi, Baciu şi, bineînţeles, de la Farul, au început să se afirme cîţiva tineri foarte talentaţi, cum sînt M. Dumitrescu, D. Gregorian, O. Ruşit, Tr. Cerchia, A. Ioniţă, C. Ţirgheş, I. Manea, A. Isai, I. Voicu, V. Sbarcea, S. Miron, Gh. Manea, N. Pisică, V. Iarcă, C. Angelescu etc. Pentru a progresa, acestor tineri le trebuie însă mai multe meciuri.

Din păcate, uneori, antrenorii nu vor să-şi înscrie elevii în competiţii locale, de teamă că, pierzînd, prestigiul lor ar avea de suferit. Dar, ţinîndu-i luni de zile în sală, fără meciuri, departe de public, antrenorii socotesc oare că-şi întăresc prestigiul ?

Romeo CALARAŞANU